

Australien Dagbog

Lørdag 21. oktober (Thorkil og Lisbeth)

Endelig oprandt dagen - den 21 oktober 2006. Fra Aalborg til København med overnatning på Zleep Hotel.

Søndag 22.oktober (Thorkil og Lisbeth)

Præcis afgang mod lufthavnen. Check-in, lidt morgenmad og afgang til London kl. 7,05. Heathrow – Mega lufthavn med alle nationaliteter, også et pænt rejseselskab fra Ourworld / KlubNordjyske.

Søren guidede os gennem lufthavnen og sørgede for at alle kom med CX 252 mod Hong Kong.

Lang flyvetur med lidt benplads, lufthuller, lidt søvn, mad – for igen at få fast grund under fødderne kl. 07,15.

Udenfor transithallen var det som at komme i sauna.

Mandag 23. oktober (Thorkil og Lisbeth)

”OK David” førte os gennem Hong Kong. Mega by med 7 millioner indbyggere.

Lufthavnen ligger på én af de to største øer ... foruden 230 små.

Højhuse alle vegne – fra flotte penthouse til 30 etagers højhus uden elevator.

På trods af en forurenede by er levealderen for mænd 70 år og kvinder 75 år (også her det stærke køn)!

Besøg hos to buddistiske templer, hvor vi fik indsigt i - og så hvordan menigmand dyrker denne religion.

Ankomst Metro Park Hotel kl. 13,15. Eftermiddagen til fri disposition.

En powerwalking omkring hotellet. Mange butikker med alt fra haveslanger til cement.

”Hundehandlere” hvor der blev solgt kæledyr .. og tilbehør; side og side med slagterbutikker, hvor hønen i buret kunne blive aftensmaden.

Vores aftensmad var en luksusermenu, og bestod af mange udefinerlige retter. Typisk kinesisk. Efter at have smagt på de fleste var det rart med en god nats søvn.

Tirsdag 24. oktober (Anne og Lis)

Efter en god nats søvn fik vi en dejlig morgencomplet på hotellet. Nogle havde valgt en havnerundfart om formiddagen, medens andre var blevet lokket til at shoppe i gaderne, i nærheden (af os). Desværre viste det sig, at Hong Kongs shoppingliv først rigtig

vågner op efter 12 – 16 og har åbent til sen aften.

Vi gik en lang tur, hvor vi blandt andet passerede jademarkedet fra dagen før. De ”pruttede” så meget om prisen, at vi ikke turde købe noget. Igennem små gader med mange lugte, nåede vi Kowloon Park, en dejlig oase midt i byen. Efter en sandwich tog vi taxa tilbage til hotellet. Den var billig. kl.14,00 blev vi afhentet af ”Ok David” og vi kørte til Hong Kong Island gennem tunnelen. Vi besøgte et marked i Stanley med gode indkøbsmuligheder, men med for kort tid. (Det var der nogle mænd der satte pris på).

Herefter kørte vi til Aberdeen, Hong Kongs fiskeby. Først besøgte vi en smykkefabrik, hvor vi blev modtaget som grever og baroner – en tjener på hver finger – indtil de konstaterede at ”jyderne” var til de gratis glæder såsom kaffe og vand. Selv på så fint et sted havde de ikke faste priser – der kunne pruttes om prisen. Herefter tog vi på en lille havnerundfart i tre små junker, hvor vi så en fiskerflåde der ligner noget fra en gangsterfilm.

Fra Aberdeen kørte vi til Victoria Hights, hvorfra der er en imponerende udsigt ind over Hong Hong og Kowloon. Desværre var det for diset til et godt billede. Jeg blev interviewet af én ”journalist” der viste sig at være sælger fra en anden restaurant. Middagen blev indtaget på restaurant ” Cafe Deco”. Dejlig menu og flot udsigt. Tjenerne var ikke sådan til at skænke vores vin efter middagen, men vi havde jo betalt. Afgang til lufthavnen, hvor check-in med videre tog over to timer – så nul shopping. Flyafgang til Brisbane/ Cairns kl. 23,30.

Onsdag 25. oktober (Erik og Hanne Mette).

Så er vi atter i luften og sætter kurs mod det længe ventede Australien. Vi sætter os godt tilrette i flyet med den benplads m.m., der nu er til rådighed. Det er ved at være midnat, og søvn er ikke det, vi har fået mest af, siden vi forlod Ålborg. Vi får øje på både tæppe og hovedpude, men ak, nu får vi endnu et menukort i hånden, og vi må igen vælge xxxx eller xxxx. Vi vælger det, der ser mest spændende ud, trods det, at vi lige har indtaget en super middag. Det glider heller ikke så hurtigt ned. Nå, nu må det være tid til en lille lur.

Pludselig vågner man, og der er fuld sol på igen. Nedenunder os, ligger Australien, men først er der uddeling af, den velkendte breakfast. Vi slår bordklappen ned, samler armene tæt ind til kroppen, for, sidemanden skal jo også kunne være der. Vi balancerer med kaffe, te, juice, yoghurt, frisk frugt, smør, marmelade og flere slags brød. Det kræver sit at være flypassager.

Nå, endelig er flyveturen ovre, og vi går den velkendte tur gennem diverse skranker med tasker i den ene hånd og dokumenter i den anden. Lige inden bagagen kører gennem "røntgenapparatet" bliver den tømt for diverse creme, drikkevarer, frugt og kagerester. Det er nemlig meget forbudt at, indføre her.

Efter en lille sightseeing når vi hotel Bay Village. Vi får vores nøgler, får sat bagagen på værelserne, og så vil Søren vise os, hvordan vi finder ind til forretningscentret. Det var bedre, han havde vist os, hvordan man finder hjem igen.

Det var der specielt én, der kunne have brugt.

Da vi nærmede os vores hotel, ca. 200 m, får vedkommende øje på en købmand, på den anden side af vejen, "Jeg går lige over og køber en cola, gå du bare i forvejen," siger han til konen.

Nu er det jo meget svært at finde sit hotel, når man hverken kan huske hvordan det ser ud, eller hvad det hedder, så efter en travetur på 2 km. - siger han, endte han ude i mangroven tæt på lufthavnen, og da går det op for ham, at nu er han vist for langt ude. Tilbage igen, forbi hotellet, og videre ind mod byen. Heldigvis er der en indfødt på vej ud af sin indkørsel, og han bliver lige holdt tilbage. Det er nemlig gået op for den vildfarne, at han faktisk ikke ved, hvor han er på vej hen; åh ja, det er overfor sygehuset. Endelig er der noget, der virker bekendt, og så er alle trængsler glemte, og vi kan igen nyde en middag i festligt lag.

Tak for endnu en god dag.

Torsdag d. 26. oktober (Alice og Per)

kl.7,00 slog jeg gluggerne op til et helt perfekt panorama, høj, klar og blå himmel.

En perfekt dag til en dags tur til The Great Barrier Reef, og en markering af vor 43 års bryllupsdag.

Efter et lækkert engelsk morgenbord på vor pragtfulde hotel var vi 37 klar kl. 9,00 ved vor bus.

Ved havnen i Cairns var en luksusbåd parat til at tage en meget positiv gruppe, og efter en god times tid var vi fremme ved den ponton platform som var "parkeret" oven over den del af Barrier Reef som var vort område, resten af dagen. Nogle få blev dog under turen søsyge – desværre.

Revet anslås at være op til 18 millioner gammel og i det tidsrum har det været nedbrudt og genopbygget 3 gange. Det er verdens længste med sine godt 2000 kilometer.

Der er omkring 1500 fiskearter og 6 arter af havskildpadder, det ligger på lavt vand.

Det er som at svømme, snorkle i et enormt akvarium, fyldt med koraler og farvestrålende fisk. Fra andre gigantiske pontoner var der alle muligheder for vandfornøjelser, snorkleture, som de fleste af os valgte, gjorde at vi i timevis var fascineret af dette spændende undersøiske liv. De lidt mere forsigtige tog oplevelsen i et Glass Bottom Boat, eller seawalkede.

De mere dristige dykkede med masker.og ved fodringstid besøgte vi undervandsobservatoriet, som var en meget spændende og interessant oplevelse.

Godt middag var der en dejlig buffet lunch.

Per var dog så uheldig at tabe sine dyre optikerbriller i havet og henvendte sig til én af de unge servicemindede australier, som råbte til én af sine kollegaer i en gummibåd om han havde observeret et par briller – svaret var – " ja, en stor fisk svømmede for kort tid siden forbi med et par briller på" - God australsk humor som vi løbende nyder over alt. (De dykkede dog i en rum tid, og det lykkedes at finde brillerne.

Efter en helt eventyrlig dag gik turen tilbage til Cairns hvor vi ankom ca. kl. 18,00. Flere havde travlt med at købe fluenet, et nødvendigt redskab de kommende dage.

kl.19.30 gik vi til bords i hotellets restaurant til endnu et pragtfuldt måltid, hvor det sociale samvær var i top som vanlig og der blev grinnet og skålet.

Vi har det rigtig godt sammen alle 37, og der er – ikke klikedannelser.

Vor rejseleder, Søren, er helt i top, professionel – informativ – ikke for meget – og vi er alle enige om, at bedre findes ikke.

Det gør at vi er sikre på at turen bliver helt i top. I morgen skal de fleste af os på tur i regnskoven, og det glæder vi os til.

Eneste bekymring vi har, er om vores rejsearrangør OurWorld får enderne til at nå sammen rent økonomisk.

Byen Cairns er spændende som de små byer i de sydlige amerikanske stater, to etager i Western stil. Befolkningen er venlig, meget afslappet og har en dejlig humor som overstiger den engelske. Australien er det dejligt land at gæste.

Glemte at orientere om vor helikopter tur, henover Barrier reef, dagens ”højdepunkt”, hvor vi bla. blev orienteret om, at de øverste korallag var dødt materiale grundet ekstrem stor nedbør de seneste år. Det har bevirket at en stor koncentration af ferskvand havde været så skadeligt at den farvesymfoni, som vi har oplevet i koralerne andre steder ikke mere er tilstede.

Australierne gør en stor indsats for at bevare natur og dyreliv. Store områder er i hele kontinentet udvalgt til fredede reservater, det gør at vi denne morgen kl. 6 efter en frisk svømmetur i svømme poolen i vores lille indhegnede gårdhave kan nyde lydene fra det store fugleliv, en dejlig start på dagen.

Fredag 27. oktober (Inger og Jørn)

Efter morgenmaden var der afgang til Kuranda, en tur som vi har set frem til.

Turen var ikke med i programmet, men den var arrangeret hjemmefra, igen et flot stykke arbejde fra OurWorld.

Efter en times kørsel med bus, skulle vi med tog, som kørte os igennem regnskoven til Kuranda – et meget flot syn, bl.a. med vandfald og 15 håndhuggede tunneller.

Der var et stop undervejs, til at fotografere og nyde ”landskabet”.

Efter ankomsten til Kuranda ventede der flere oplevelser. Vi gik en tur i dyreparken, hvor vi blev vist rundt – og fik et indblik i hvilke dyr der lever i Australien.

Derefter var vi i ”teater”, hvor en aborigin dansegruppe lavede et show med danse fra forskellige egne af Queensland .

Endnu en oplevelse ventede, vi blev anbragt i ”Army Ducks” – bil/ båd – og kørt og sejlet rundt for at se regnskovens forskellige arter af planter og dyr – en stor oplevelse. Vi skulle også lære at kaste med boomerang, det var sjovt at prøve, og vi fik opvisning i spydkast af de samme personer der var med i dansegruppen.

Derefter en dejlig frokost – barbaque. Så kom dagens højdepunkt, i skyrail svævebane over regnskoven, en tur på 7,5 km., så flot et syn at det er svært at beskrive, det skal opleves.

Middagen skulle spises på restaurant Red Ochre, som har ry for at være en af de bedste i Cairns, og ja. vi syntes det var rigtig godt. Vi smagte for første gang kænguru, og det er lækkert kød.

Vi blev hentet i bus, og kørt hjem til hotellet, og endnu en dag fyldt med fantastiske

oplevelser er slut. I morgen venter endnu en stor oplevelse: Ayers Rock.

Lørdag 28. oktober (Anne Marie og Roger)

Så kom dagen hvor vi skulle rejse fra Cairns efter 3 begivenhedsrige dage.

Kevin hentede os på hotellet kl. 8 om morgenen og kørte os til Cairns Airport.

Herfra fløj vi til Ayers Rock. Et fantastisk syn fra flyveren – lige fra det frodige landskab i det nordøstlige Australien til den røde ørken i midten af landet.

Igen skulle vi skifte tidszone – denne gang stillede vi urene ½ time tilbage.

I lufthavnen i Ayers Rock stod Chris klar til at modtage os og køre os til vores næste overnatningssted – en camp, hvor vi skulle være i telte – dette til nogles overraskelse og forfærdelse!

Efter indkvartering, spiste vi frokost i lejren. Derefter gik turen med bus til Kata Tjuta National Park.

Efter ca. 45 minutter kørte vi videre til The Olgas. Her fortalte Chris levende – og med stor viden – om hvordan klippe formationerne var opstået for mange millioner af år siden.

Nogle af os gik derefter en længere vandretur op gennem kløften af The Olgas`.

Herefter kørte vi til Ayers Rock for at se solnedgangen over den gigantiske klippe.

Et imponerende syn – samtidig serverede Chris ”champagne” og små ostehapser.

Det viste sig, at Jørgen havde 60 års fødselsdag, og vi skålede og råbte hurra for ham.

Efter et hurtigt bad hjemme i lejren, spiste vi aftensmad og hyggede os omkring bålet,

mens Chris gav et nummer på sin didgeridoo. En fantastisk afslutning på endnu en begivenhedsrig dag.

Søndag 29. oktober (Kurt og Else Marie)

Ja – tænk jer klokken var kun 3,45 da vækkeuret ringede – hold da op! Klokken 4,30 var der morgenmad og kl.5,00 var der afgang – dagen skulle bringe os langt omkring.

Først tog vi en tur ud til en solopgangsplads ved Ayers Rock – men det mislykkedes lidt – solen stod op bag en sky. Bagefter havde vi en dejlig gå tur, hvor Chris fortalte en masse historier om den oprindelige befolkning. Det var meget spændende.

Vi kørte derefter over til et kulturcenter hvor vi kunne købe kaffe og is, og der var også en udstilling. Da vi havde holdt pause der, var tiden ved at være ”frokost tid”, så vi kørte tilbage til campen.

Efter frokost tog vi en tur til en lille by ”Yuluru”, hvor vi mødte papagøjer for første gang – der blev også gjort lidt indkøb. Chris hentede pigerne i campen, så de kunne følge os på denne tur.

Vi skulle nu køre i mange timer, hvor vi selvfølgelig gjorde mange ophold bl.a. ved Lille Uluro. Ja, vi fik også købt øl, til manges glæde. Vi var også et sted hvor man ikke må fodre hundene, men det var der nogen der havde gjort, for det var de mest fede hunde jeg nogensinde har set. Sidste stop var Kings Creek Station – hvor vi så kameler – kænguruer og fik en rigtig god kaffe – nå ja for resten strømmen gik – så jeg ved ikke om alle nåede at få kaffe. Til slut var vi i Kings Canyon telt lejr.

Lige efter ankomsten startede et tordenvejr – og så fik vi regn, da regnen var ovre skulle vi ud for at se på området, og på græsplænen ud foran os sad 34 papegøjer og nogle andre med flotte toppe på hovedet. Ja vi har set mange dyr og fugle i dag. Vilde heste – kameler – rovfugle.

Ja, så var det blevet spisetid, hvor vi fik dejligt mad og vin, det var helt tydeligt at se, at vi havde oplevet meget og at vi havde været tidligt oppe, for stemningen kom hurtigt, så vi sang det bedste vi havde lært.

Vi havde en rigtig dejlig dag. Men vi var fornuftige, så kl. 21,30 traf vi beslutningen.
” Vi tager til Sovstrup.”

Mandag 30. oktober (Poul Erik og Bodil)

Igen en tidlig morgenstund, hvor vi blev vækket af fuglesang. Vejret var pragtfuldt. Vi skulle på tur til Kings Canyon, morgenmad kl.6,00 og afgang kl. 6,30 med bus. Vi var et lille selskab på 10 og Søren førte an. Vi gik opad i pænt tempo og pulsen kom hurtigt op. Vi standsede mange gange for at nyde udsigten, den var fantastisk. Alle disse sammenpressede stenformationer, helt vildt så forskelligt udsigten var. Der var noget nyt at beundre omkring hvert hjørne. På et tidspunkt kom vi til ” Edens Have”. Det var en dyb kløft med en masse vidt forskelligt bevoksning, der var enormt flot, vi endte ved en sø, hvor vi kunne bade, men det lod vi andre om. Vi var højt oppe og et panorama uden lige og mager måtte vi beundre uafsladeligt. Den sidste time på vej nedad igen var meget værre. Søren kunne vrides.

Tilbage til bussen, hvor hele selskabet blev kørt til frokost i lejren. Pigerne serverede igen et formidabelt måltid, pandekager med fyld.

Så startede vi på turen til Alice Springs, en tur på 440 km. Vi holdt pause i Ebeneser Road Hause. Desværre glemte Gertrud sin taske på stedet, så der blev jo en ringen frem og tilbage, men det blev klaret,

Det var et meget tørt landskab vi kørte igennem, men nu har vi fået en god middag her på All Seasons. Der er stadig hedt her ved sengetid.

Tirsdag 31. oktober (Jørgen og Linda)

Efter et par lange og begivenhedsrige dage i bus, er vi nu kommet til Alice Springs.

Vi bor på et dejligt hotel All Seasons, og vi må sove længe, der er nemlig fri formiddag til shopping. På turen ind til byen så vi en del aboriginer, som samles i byen.

Tilbage til hotellet og afgang kl. 11,30 med bedre bus og plads til benene.

Næste stop er Royal Flying Doctor Service. Vi så en film om hvordan små fly kom rundt med læger og sygeplejersker, når der var brug for hjælp. "Også turister" selvom de ikke havde rejseforsikring. Regningen kommer bagefter!

Royal flying dækker en radius af 600 km. fra Alice Springs. Der bor 16,000 mennesker i dette område og der er tilknyttet 6 læger og 6 sygeplejersker til stedet.

Bagefter fik vi en dejlig og hurtig frokost på Kellers restaurant. Turen fortsatte til en skole som underviser over et område der er på størrelse med Tyskland, det foregår på computer og mail. I øjeblikket er der 110 elever, det er kun "grundskolen" der får undervisning på denne måde.

Hvor der er flere søskende, er det et stort arbejde for mødrene.

Tiden løber, vi skal hurtigt til næste sted, og det er telegrafstationen som blev bygget i 1870, og derefter kom banen i 1932. Og derfor var der ikke mere brug for telegrafstationen.

Nedenfor var der en kilde som gav navnet til Alice Springs.

Dagen sluttede sidst på eftermiddagen, med flyvetur til Melbourne, vi landede kl. 20,30 til lidt køligere temperatur.

Igen en rigtig god dag med gode rejse venner og rejseleder.

Onsdag 1. november (Marianne og Torsten)

Vel ankommet til Melbourne, Australiens næststørste by med 3,8 mill. indbyggere starter dagen kl. 9,00 med sightseeing i bus. Søren bemærker straks at der er en anden luft i bussen. Vores lækre hotel "Travelodge" har også fine faciliteter. Luften er blevet køligere ca. 10 gr. så alle har taget trøjer på og er godt påklædt. En anden vigtig detalje – Søren efterlyser ejermændene til et net, glemt i bussen dagen før. Det er en fast procedure efterhånden.

Vores chauffør, Frank, starter sin egen rute, som begynder i det attraktive område på Victorias Best Adress. "St. Vincent pl." – tidligere arbejderboliger, nu Albert Parks dyreste boliger. Husene ligger tæt – der skulle ikke være plads til samlingssteder/ politiske møder.

Turen går videre til Strandpromenaden ved St. Kilde. Alt er ændret, selv toiletterne er moderniseret og blevet til en smuk restaurant.

Tehuset på promenaden fik – heldigvis – efter protester – lov til at blive genopført efter en brand.

Melbourne er også byen hvor Formel 1 afvikles – hvert Weekend i marts. Her langs floden er Pit-stoppet. Et kig ind til en af de få åbne golfbaner "Albert Gold Course" - den lukkes dog når der køres formel 1.

På Kings – Shrine of Remenseres havde de (til ære for os) en mindehøjtidelighed med musik og blomster og taler. Ellers var det til minde om krigens ofre ??

Videre forbi Flinders Street Station, som ligger helt forkert placeret, idet tegningerne blev spejlvendt (Det sker også i dag). Den tidligere toldbygning er nu indrettet som immigrationsmuseum.

Vi er heldigvis stadig i bus, da vi kører på Collins Street, hvor de lækre butikker er placeret. Udover teatre (og juletræ) finder vi naturligvis også B&O og Georg Jensen butikker.

Så forbi parlamentsbygningen, men der var ingen hjemme. Regeringen er flyttet til Canberra.

Melbournes museum hvor der i 1880 blev afviklet verdensudstillingen.

Et enkelt kirkebesøg blev det også til, det smukke St. Patrick. Bygget 1858 – 1939. Var egentlig færdig i 1870, men fik ingen spir før senere, "og så forfalder kirkeskatten". Et utroligt stort og smukt orgel der kræver sin "maestro".

Det lille engelske hus "Kaptajn Cooks Cottage" – var et besøg værd. Det var godt de fik det flyttet hertil.

For de sportsinteresserede var der en duft af stadion – én af de største Rodlaver Arena. Queen Victorias egen park fik vi også at se.

kl. 13,00 endelig frokost med et par frafald.

Turen går til Philip Island, 2 timers kørsel fra Melbourne, nu skal vi endelig se nogle dyr. Der var de bløde koalaer og andre havde set kænguruer – det viste sig dog at være Wallabees. At stå i kulden ude ved stranden og vente på de små pingviner, det var oplevelsen værd.

De havde jo også mange ”gæster” i mågerne og os.

Middagen blev nydt i strandhuset ved stranden, det mindede om et besøg ved Vesterhavet.

Kl. 21,00 gik turen hjemad, mens vi sad og lyttede til Søren – der siger at der er gået Cook i Philip.

Det var Arthus Philip der med sine 11 skibe kom først til øen – og deraf navnet - Philip Island.

Vel hjemme kl. 22,45 efter en dejlig dag. Ps. Melbourne er en smuk by – grundlagt tilbage i 1835, da John Badmon købte jord – 4,204 kvadratkilometer og startede byggeriet.

En af den tids matadorer.

Torsdag 2.november (Anna og Troels)

Jeg har revet et par dage ud af kalenderen. I forgårs da jeg blev beordret i bad frøs jeg under den varme bruser, derfor så jeg hverken Pingvin eller hvaler eller fik hummer den følgende dag. Selvom jeg langt fra er den eneste der har fået en ”Air con hals flu”, er min den værste.

Jeg gik en tur, men turen blev kort, blikket blev sløret, gangen usikker.

Vi kørte med sædvanlig præcision kl. 8 fra Travelodge i regnvej mod ”Great Ocean Road”.

Der blev bygget som mindesmærke og beskæftigelse for 300 aussier der deltog i og overlevede 1. verdenskrig, byggeperioden 1918 – 1932.

Vi passerede Wishgate broen, der er 3 km. lang med 4 spor i hver retning. I havnen er der god plads idet kun en 1/3 til 1/4 bliver brugt i dag.

Altena Memorial Park ligger på vulkansk område, så for at få en gravplads her, var det nødvendigt at lægge jord på, så man kunne grave ned til rette dybde.

Hvis jeg havde haft olie, havde jeg smurt dørens hængsel. Den form for indbrudsalarm bryder jeg mig ikke om.

Geelong ville ifølge Søren have været den største by i Victoria, hvis der havde været basis for en havn, nu blev det i stedet Melbourne - 128,000 indbyggere. Der er frugtplantager, guldminer og sandstrand. I 1852 blev jernbanen bygget til Melbourne samt havnefaciliteter, og så var det slut med Geelongs udvidelser.

Great Ocean Road begynder i Angelsen efter knap 2 timers kørsel. Den går i respektfuld afstand fra havet. Det er en turistattraktion, men det må især være for aussier.

Koalaerne spiser så meget i de 4 timer, de er vågne hver dag, at de bliver forflyttet eller skudt.

300 meter ude på en mark så jeg de første kænguruer i fri dressur, de hopper gerne 1,8 meter, så der skal noget hegn til.

Aussierne kalder åerne for river. Næste gang jeg skal køre ruten, skal jeg sidde i venstre side, så kan man både se vandet og hvalerne.

I Apollo Bay har der været fældning af regnskov siden 1850, først om et par år stopper fældningen.

Der har også været hvalstation – den er nok stoppet allerede.

Efter 6½ times kørsel og pauser, så vi ” De tolv apostle” de nedbrudte klipper og i nærheden Loch Ard Gorge, hvor et par mennesker redde sig i land efter et skibsforslis.

Vi så kun ét firben på vejen, det tæt på baghjulet.

Returen foregik i solskin hel ind til Melbourne.

Farmene er som i Danmark blevet større fra 150 til nu 600 køer.

Austin, der byggede det første hospital i Melbourne, indførte kaniner for at kunne gå på jagt efter dem. Og da de hurtigt blev for mange fik han ræve sendt efter dem. Andre har indført kameler som formerer sig vildt – helt vildt. Det eneste vi ikke ser mange af er kænguruer, det tror jeg de fleste havde ventet at se.

Selvom der er mange køer, har de god plads. Landbruget er ikke så intensivt som hjemme.

Nogle har sagt, at aussierne er meget bevidste om deres natur, så det er nok turisterne, der smider alt affaldet ved vejen, der var mere end i Danmark, visse steder.

Men nu behøver vi ikke at se busser de første par dage.

Den 26 skriver Per, at der ikke en nogen klikedannelse. Gid det var så vel – fortsat.

Ps. Søren kunne spare mange timer, hvis vi hver skriver sin del af dagbogen, så den kan læses – en mail til os og en mail retur.

Fredag 3. november (Kirsten og Kaj)

Solen er fremme – nye oplevelser. Kl. 10,00 kører vi til Yarre Vally. Vi skal se og høre om vin.

På vejen fortæller Søren om i år, hvor frosten har beskadiget nogle vinmarker, og vi ser brune planter. Det kan nedsætte produktionen i 1-2 år frem. Første stop er De Bartoli – et meget flot vinhus – med flot beplantning. Det er startet i 1928, og i dag er det børnebørnene der driver det.

Vi smagte nogle vine og mange syntes de er bedst til at lave hvidvine. Druerne er Risling, Chardonnay, Piet Noir og Shiraz.

Vi sluttede med en flot frokost med laks oksefilet, nøddefromage og chokoladecake.

Næste besøg var Domaine Chateau. Her fik vi forklaret fremstilling af vin og så dens kælder med Champagne. denne ligger på kælder i 3 – 8 år, og for at få vinen klar og gæren ud, vendes den 2x daglig i 30 dage, hvorefter vinen i ”proppen” (halsen) fryses til – 28 grader og tages ud.

Vi smagte 3 typer champagne bl.a. en rød, som vist de færreste troede på.

Næste stop var dyreparken/dyrehospitalet. ” Healesville Sanctuary”. Vi fik en hurtig rundvisning i parken og så en del af Australiens dyr. Det var dejligt at komme tæt på dyrene, og der blev fotograferet flittigt. Vi kunne have brugt meget mere tid her.

Tilbage til Melbourne og ind til middag på en italiensk restaurant – Santuros .
Her serveres tomatsuppe og en pastaret med tomatsoauce, is og kaffe/ the.
Turen gik herefter til færgen. Vi takkede Frank, vor chauffør, der grundet sit gode lokalkendskab havde givet os en rigtig god sightseeing i Melbourne.
Ombord stigningen var virkelig en stigning. Vi baksede kufferter op ad elevatoren og op ad rulletrapper for så at blive gennemset i kontrollen, og fik pillet små glæder, såsom vin og øl ud til opbevaring. Jo, der blev holdt øje med os.

Vi blev indkvarteret på flotte rum med stort vindue og senge med dyner. Aftenen blev så udnyttet til snak, kortspil og drinks, efter at mange havde været på 9` dæk og set den smukke afsejling fra Melbourne.

Lørdag 4. november (Conni og Jørn)

Så kom vi til Devonport på Tasmanien, vi var spændte på sejlturen da vi havde hørt at det kunne være en drøj tur, men det gik godt, der var heldigvis ingen der blev søsyge.
Da vi kom fra borde og var kommet i bussen, kørte vi ind til byen for at spise morgenmad (nogle af os på Cafe). derefter kørte vi op til udsigtspunktet Tiagarra som betyder ”stedet hvor vi er”.
Vi fik taget nogle billeder af bugten og af Devonport oppefra. Derfra kørte vi videre mod nord-vest langs kysten og så hvor frodigt der er på Tasmanien. Undervejs til Tabet Cape kom vi forbi nogle store marker med tulipanløg som de avlede og eksporterede til Holland.
Ved table cape troede vi, at vi så en hval ude i vandet, men det viste sig, at det kun var en speed-båd.
Nu var tiden kommet hvor vi skulle have frokost, så vi kørte til en lille by Sheffield, som er kendt for sine smukke malerier på murene. derfra kørte vi til Cradle Mountain Lodge, hvor der til vores overraskelse var nogle rigtig flotte værelser.
Vi sluttede aftenen af med en rigtig god middag på restauranten.

Søndag 5. november (Bente og Jørgen)

Vi nød den luksus, det var, at dagens program først begyndte kl. 9,00.
Efter et fremragende morgenmåltid mødtes vi med to busser, ledet af en festlig chauffør, som hed Keane (vist nok). han indledte med at bekendtgøre, at han var Kronprinsesse Marys fætter- vild jubel.
Herefter gik turen til nationalparken i relation til Cradle Mountain, hvis konturer er dannet i istiden. Vi fik videre en forklaring på, hvorfor så mange træer er gået ud. Træernes rødder kan ikke nå langt nok ned i jorden, og de sammenfiltres derfor.
I tørkeperioden ”dræbes” derfor mange træer ad gangen.

Det første stop blev gjort ved Waldheim, som er et træhus med tilhørende badehus, som i 1912 blev bygget af østrigeren Gustaw Weinhofer. Huset blev på kommersiel basis lejet ud for for 8 shillings pr. uge.

I dag virker huset som et stort museum. Længere oppe i skoven skiftede vi bekendtskab med King Billy – træernes specielle egenskaber.
Næste stop var ved Dove Lake. Vi spadserede til Glarich Rock, hvorfra der en er fantastisk udsigt. Derefter var der alternative muligheder. 1: en gåtur rundt om Dave Lake på 2-3 timer 2: Snake Hill-turen, en gåtur på ca. 1 time eller 3: kørsel til lodgen.
Vi valgte Snake Hill turen, som bød på en imponerende natur, og et møde med en sort slange på ca. 1 meter.

Efter hjemkomsten spiste nogle af os frokost på ”Taverne” som er den del af Lodgen.

Vi valgte at bruge eftermiddagen til afslapning.

Efter endnu en fantastisk god aftensmad på Lodgen, efterfulgt af kaffe, avec og gin/ tonic fik vi en god nats søvn inden turen til Hobart.

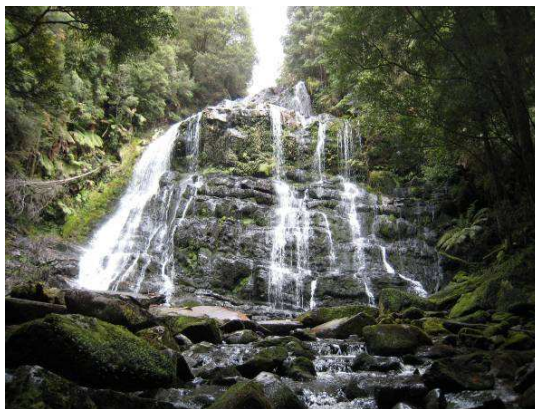
Mandag 6. november (Birgitte og Bent)

Så var det farvel til Cradle Mountain. Skyerne lå lavt og truede med regn. Der var lige tid til et sidste foto af vandfaldene, og som bestilt dukkede en Wallabu op med sin unge.

Vi havde en lang køretur foran os, og vi blev enige i at droppe den lille by ved vestkysten – Strahan, som ville have betydet 2½ times længere kørsel.

Turen gik rundt om nationalparken. Vi kørte gennem byen Queenstown, hvor der kan brydes kobber. Byens omgivelser ligner et månelandskab som følge af minidriften. Området omkring selve minen ligner et klondyke mens selve byen er velholdt med pæn restaurering af bla. den gamle banegård.

Derefter begav vi os ud på de 99 hårnålesvinges vej mod Nelson Falls, som var et imponerende syn. Vejrguderne var venlige, vi havde tørvejrs på spadsereturen ind til vandfaldet. En naturskøvs tur mellem store bregner og træer.

Næste stop, Lake St. Clair, som også er en del af Cradle Mountains Nationalpark. Søen er 200 meter dyb, og er den dybeste i Australien.

Ud fra søen løber floden ” Derwent”, som har et vandløb ved Hobart.’

Frokostpausen blev holdt ved Derwent Bridge Wilderis Hotel, hvor der var buldrende ild

i pejsen. Der var nogle af os der frøs. Temperaturen var noget lavere end forventet hjemmefra.

Vi blev mødt af et venligt værtspar som gjorde sit bedste. Mætte kørte vi videre gennem Tanaliak, som er præget af store kraftværker, og vi kunne se de store turbiner hvori vandet løber.

Vi havde nu forladt nationalpark området og bevægede os ind i landbrugsområdet. Ved Hamilton var der mange får og senere æble- og kirsebærtræer.

Der bliver også dyrket en del humle hvoraf noget bliver eksporteret til Tyskland.

Solen tittede frem undervejs og vi håbede på godt vejr i Hobart, men ved ankomsten var der koldt og overskyet med bygevejr.

Vi blev ved Søren's hjælp hurtigt installeret på Hotel Mercure, og efter en god middag steg kropsvarmen.

I morgen venter en spændende oplevelse i Hobart.

Tirsdag 7. november (Inger Jette og Sv.Erik)

I dag havde vi først mødetid kl. 9,00, så efter en god nattesøvn og et godt morgenmåltid, skulle vi på sightseeing i Hobart og omegn. Vejret kunne have været bedre kun 14 grader og små byger indimellem (vi var nok nogle der kunne have ønsket at have lidt varmere tøj med)

Adrian, vores chauffør – iført korte bukser, han kunne åbenbart klare kulden, så vi andre krøb sammen i vore uldne trøjer.

Præcis kl. 9,00 kunne vi køre – fantastisk at 37 mennesker kan komme til tiden hver gang vi skal af sted.

Første stop var Mount Nelson, et bjerg i udkanten af Hobart, hvorfra der var en fantastisk udsigt over byen og bugten. Stedet er en gammel signalstation fra 1811. Det blev brugt til at signalere skibes ankomst med flag. Vi kunne også se over til Port Arthur, der var fængsel for de britiske straffefanger, der blev sendt til øen.

I stedet for et besøg på det andet bjerg Mount Wellington var der stor interesse for at besøge ”the real Maryland”, så vi fortsatte gennem dalen til Kingston, hvor universitetet har et arktisk institut, hvor alle sydpolsekspeditioner skal uddannes inden de starter. Vi kom også forbi Blackmans Bay, hvor The Shot Tower ligger, det er en fabrik der blev grundlagt af en skotte helt uden erfaring i ammunitionsfremstilling, men alligevel lykkedes det ham af lave en meget høj kvalitet.

På vej ind mod byen kom vi gennem Tarroona, hvor Mary er født og opvokset, vi så hendes skole og den har hun, ifølge Adrian besøgt som teenager (Et billede af hendes barndomshjem havde været sjovt at have med hjem.)

Vi kom forbi Sandy Bay, hvor det første offentlige kys mellem Mary og Frederik blev udvekslet. Vi er nu længst mulig væk på vores tur og det var her kronprinsen hentede sin kronprinsesse, et rigtigt H.C. Andersen eventyr.

Ved havnen kørte vi forbi parlamentet der er indrettet i et gammelt handelshus og videre over Tasman Bridge, som blev påsejlet i 1964 af en fuld kaptajn. Broen var ubrugelig i flere år, så der måtte indsættes færger.

Vi fortsatte gennem Coat River Valley, et område hvor der tidligere var minedrift, nu er det et landbrugsområde med frugt og vinproduktion.

Vi kom til Richmond der er grundlagt i starten af 1800 tallet og byen der har 300-900 indbyggere forsøges bevaret i den gamle stil. Broen der er fra 1823 er den ældste bro i verden som stadig benyttes, ved siden af broen ligger en katolsk kirke.

I byen findes en lang række forretninger med kunsthåndværk. Efter en times ophold kørte vi tilbage til Hobart.

Vi benyttede eftermiddagen til et besøg på Salamanca Place med de mange cafe`er, kunsthåndværk, forretninger, gallerier med Tasmansk kunst og design.

Mens vi gik i området lå næsten hele byen stille omkring kl. 15,00 pga. Melbourne Cup.

Dagen sluttede med endnu en god middag i hotellets restaurant – endelig en stor australsk bøf – og nu ser vi frem til Sydney.

Onsdag 8. november (ukendt)

I dag var der ikke stor interesse for kødretter ved morgenbordet. Aftenens bøf virkede stadig. Men, måske var det derfor vi alle sad køreklar i bussen 10 min. før afgang.

Det blev en festlig start på dagen, da der pludselig kom en herlig ”skotte” ind i bussen og lykønskede Else Marie med fødselsdagen.

Endnu engang på turen sang vi for en 60 års fødselar. Efter en kort flyvetur ca. 1½ time, nåede vi til Sydney – turens højdepunkt. Allerede i flyet fik vi det første indtryk af både operaen og Harbour Bridge.

Kort efter indkvarteringen på det dejlige og centralt beliggende hotel ”Grace” gik Søren en rundtur med de interesserede og det var ret mange. Vi fik en god orientering og på hjemturen skulle vi slukke tørsten på den omtalte ”Slip inn”.

Det viste sig at være et ”historisk sted” nemlig Kronprins Frederik og Marys første mødested. Så takket være dem kan vi købe drinks til halv pris. Not bad! Uden på huset er der sat et messingskilt om begivenheden.

Højdepunktet var den fantastiske flotte udsigt fra 305 meters højde fra ”Centrepont Tower restaurant” i toppen af Sydney Tower. Ganske vist måtte vi stå i kø for at få mad, men flot var det at lade både byen og buffeten passere forbi bordet.

Torsdag 9. november (Bent og Jytte)

Efter morgenmaden startede vi på den sidste fælles tur, sightseeing i Sydney og omegn. I løbet af de næste 4 timer fik vi en del relevante oplysninger for de næste par dage. Vi fik udpeget indkøbscentre, China Town, træstamme beklædt med guld, museer m.v.

En guidet rundtur i Operateatret var interessant og dagens bedste fotoemne. Blandt mange gode oplysninger fik vi også at vide, at Operahuset er indstillet til udpegning som én af de 7 underværker i Verden. Så nu må vi i gang med at stemme.

Vi fik taget endnu et ”familiebillede” inden vi vendte tilbage til hotellet. Middagen på den italienske restaurant Casa Di Nico på King Street Wharf blev for opera gæsternes vedkommende afkortet, da vi skulle af sted med 5 taxaer for at nå aftenens balletforestilling. Det blev en meget flot aften. 3 meget forskellige balletter så vi, så der var noget for enhver smag. Ej dejlig spadseretur tilbage til hotellet og en godnat øl sluttede endnu en god og oplevelsesrig dag.

Fredag 10.november (Lisbeth og Thorkil)

Den sidste hele dag i Sydney, og i øvrigt den sidste hele dag på vores helt igennem fantastiske tur. Det er nu 3 uger siden, vi skrev første side i dagbogen” så blev de første de sidste”!!!

Dagen var på egen hånd, det eneste rejseholdet foretog sig fælles var aftensmaden.

En lille gruppe på 8 personer, havde et stort mål. Vi skulle gå over Harbour Bridge. Da vi kom til broen, tjekkede vi ind og i nogle minutter kunne vi sidde og se en kort film om, hvad vi skulle opleve. Spændende – og heldigvis var lokalet i nærheden af toiletter. Vi kunne nå at fortryde endnu. Men nej ”side by side” blev alle iført ”sparkedragter” og fik udleveret headset, radio, caps m.m. så skulle vi øve os i at klatre op og ned ad stiger. Alle forberedelser tog ca. 1 time, og så gik vi ud. Foruden vi 8 Danish Models bestod vor gruppe af en australier to englændere og en tysker. Under hele forløbet havde vi en guide med. Turen var på ca. 1,8 km. og der var indlagt små stop, hvor guiden fortalte facts om, såvel broen, som Sydney.

Vi blev fotograferet flere gange, men kun det ene foto fik vi udleveret. De øvrige kunne købes.

Solen skinnede fra en skyfri himmel og udsigten og oplevelsen var fantastisk. 124 meter over havet på midten af broen, det var en god fornemmelse. På midten gik vi tværs over og ned på vestsiden.

Yes, vi gjorde det. Af med udstyret og hver især fik udlevet gruppebillede og certifikat.

Efter en fælles bro øl spredtes gruppen og vi brugte resten af dagen til at surfe rundt i Sydneys gader.

Kl. 19,30. Dejlig buffet og god stemning. Ikke mindst fordi Marianne havde lavet en dejlig sang og Bent holdt en fremragende tale.

Godt initiativ fra begge sider.

Nogle sluttede af med en drink i de tilstødende lokaler og tro det eller ej – skotten kom forbi og blev fotograferet igen – igen.

Lørdag 11. november (Lisbeth og Thorkil)

Sidste dag. Mange tanker og oplevelser er snart ”down under”. Formiddag er til fri disposition. Der blev pakket og vejet kufferter på ”australsk” vis. Butleren tog vores kufferter i i henholdsvis venstre og højre hånd, løftede dem begge og sagde ”About 20 and 16 I have”.

Ok – vi stolede på ham.

Der blev formentlig foretaget de sidste indkøb og nogen har sagt farvel eller på gensyn til Operahuset, Harbour Bridge og Queen Victoria Building.

Endnu engang i bussen og på vej til lufthavnen.

Endnu engang på rad og række til tjek ind og sikkerhedskontrol. QF 1020 fyldt med passagerer og personale på vej til Hong Kong.

Skal vi have pork eller chicken?? og gad vide om vi får sushi til morgenmad?

Rejseholdet er 37 personer – vidt forskellige, men tonen har været positiv og hjertelig. God stemning og højt humør har præget hele turen!

Sådan er det også nu i flyet, selv om vi skal være – gab – 37 timer undervejs.

Tak for en dejlig tur, og lad os slutte af med et H.C. Andersen citat.

”At rejse er at leve”

OurWorld:

Mel. Jeg har min hest:

*På ferietur ” Down under”
hvor, tiden hurtigt går.
Med Søren ved vor side,
han gir` os god besked.
Vi har set Skyline og Kineser
med David ok – rundtur trisser.
På marked smykker vi skal købe,
men, ville hellere kaffe søbe.*

*I Cairns, der var det vandet
og, fiskene der trak.
men Gud hvor var der mange,
på, skibet der lå brak.
Så til Kuranda, vi tog toget.
Besøg i urskov, det var vovet.
Men alle fik det som de ville,
igen, vi vendte hjem – så silde.*

*Så fløj vi ud til Rock`en
i camp, hvor lød det rart.
Skønt vi er vant til luksus,
vi, er vel ikke sart?
Så kl. 5 kom Chris og banked:
før solopgang han I os hanked.
I bussen vi var parate, men solen
den, fik aldrig startet.*

*Til Alice spring- kom vandet,
med lyn, og siksak storm.
Til” gode” kaffesteder,
for, tørsten var enorm.
Imedens vi spejdede dyr i buschen,
så Gertrud rundt i bussen.
Har glemt min taske, mine penge,
det” klared Søren” inden længe.*

I Melbourne var der luksus,

*helt fri, for camp vi blev.
Og så igen i bussen,
for videre, ud at se.
De smukke huse, kirker pladser.
Med hornmusik og sikke ”masser”.
Og senere i mørke – kulde
se på pingviner- nu vi skulle.*

*Til Tassie – vi sku` sejle
helt ud til Maryland.
Først tolder, ville tjekke,
men, ingenting de fandt?
Fra Devenpost til Creek`s vi kørte
chaufføren, ganske os forførte.
I dal til top vi nåede`målet,
og endelig ku` vi få skålet.*

*Så nåede vi målet
til Sydney – varme få.
Men Lars og Eskild spørger,
hvad, skal vi egentlig nå?
Ja der er ”opera” og sejltur.
The Rocks besøges på en nat tur.
Og der er sikkert meget mere.
Vi alle sammen har ideer.*

*Hvor har vi ”nydt” hinanden,
og fejret ”fødselar”.
En bryllupsdag – naturlig,
ja, det er ingen sag.
Vi er fra Danmark holder sammen,
vi, lever godt i fryd og gammen.
Nu skal vi hjem til vore kære.
Det er jo helt som det skal være.*

M+T. en stor tak til alle, og ikke mindst til Søren.

Litteraturliste

Titel: Det ægte folk
Forfatter: Marlo Morgan
Forlag: Lindhardt og Ringhof
Handling: Aboriginalstammens oprindelige kultur

Titel: Egne veje
Forfatter: Robyn Davidson
Handling: På kamelryg igennem ørken strækninger i Australien

Titel: I månens skær
Forfatter: Barbara Bickmore
Handling: Kærlighedshistorie om livet i 1800-tallets Australien

Titel: Australien
Forlag: Lademann Union

Titel: **Australsk Aboriginal kunst og kultur**

Forfatter: **Hanne Bache**

Kategori: **Historie**

Oplysninger: **2000, (2. udgave 2006), 165 sider, rigt illustreret**

Pris: **199.00 kr.**

Bogen giver en indgående skildring af de oprindelige australieres mere end 50.000 år gamle kultur og kunst. Efter en generel introduktion, hvor læseren får et indblik i såvel det historiske baggrundsstof som i de træk, der er karakteristiske for den aboriginale kultur og mytologi, sættes der specielt fokus på aboriginale områder som Arnhem Land, Bathurst og Melville Islands i den nordlige del af Australien, samt det centrale og det nordvestlige ørkenområde. Hvert af disse områder er i bogen repræsenteret af de mest fremtrædende kunstnere og deres værker. Et særligt kapitel omhandler de euro-australske aboriginale kunstnere, de såkaldte "urban artists", som forbinder det traditionelle og det moderne.

